

F. t. beslutn. vedr. rammeafgørelse om den europæiske arrestordre m.v.

eller tredjemand måtte have erhvervet, bevares, og det begærende land er i givet fald forpligtet til hurtigst muligt at tilbagelevere genstandene til den anmodede medlemsstat.

Efter udleveringslovens § 18 kan det i forbindelse med udlevering besluttes, at genstande, som er beslaglagt eller taget i bevaring under sagen, med forbehold for tredjemands eventuelle rettigheder skal overgives til den myndighed, som har anmodet om udlevering.

Gennemførelsen af udkastet til rammeafgørelse nødvendiggør således ikke ændringer af udleveringslovens § 18.

5.6. Afhøring

Artikel 17a og 17b i udkastet til rammeafgørelse indebærer, at i de tilfælde, hvor en arrestordre er udstedt med henblik på strafforfølgning, skal den anmodede medlemsstats judicielle myndigheder efter anmodning i overensstemmelse med national ret enten give samtykke til, at der gennemføres afhøring af den eftersøgte person, eller at den eftersøgte person midlertidigt overføres til den begærende medlemsstat.

Forpligtelsen til at kunne gennemføre afhøring af den eftersøgte person nødvendiggør efter Justitsministeriets opfattelse ikke lovændringer i Danmark. Sådanne anmodninger vil kunne gennemføres efter reglerne om gensidig retshjælp i straffesager. Afhøringen gennemføres i givet fald på grundlag af en analog an-

vendelse af de relevante bestemmelser i retsplejelo-ven, d.v.s. at afhøringen enten kan gennemføres ved politiets foranstaltning eller i form af en indenretlig afhøring.

For så vidt angår spørgsmålet om midlertidig overførelse af en eftersøgt person til den begærende stat, finder Justitsministeriet ikke umiddelbart, at der er behov for at fastsætte sådanne regler i udleveringsloven. Anmodninger om udlevering bør som hovedregel kunne afgøres inden for den frist, der er fastsat i udkastet til rammeafgørelse, og der vil derfor ikke være grundlag for midlertidig overførelse.

5.7. Udlevering mellem de nordiske lande

Artikel 25 i udkastet til rammeafgørelse indebærer, at medlemsstaterne fortsat kan anvende eksisterende bilaterale og multilaterale aftaler om udlevering, herunder udleveringsordninger der bygger på fælles lovgivning, i det omfang de er mere vidtrækkende end målet med rammeafgørelsen og bidrager til yderligere at forenkle eller lette procedurerne for overgivelse af personer, der er genstand for en europæisk arrestordre.

Bestemmelsen indebærer, at de særlige regler om udlevering mellem de nordiske lande, kan fastholdes uændret, i det omfang de nordiske udleveringsregler er videregående end reglerne i udkastet til rammeafgørelse.